

Wydanie tymczasowe

WYROK TRYBUNAŹU (ósma izba)

z dnia 4 maja 2017 r. (*)

Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 148 lit. d) – Zwolnienie – świadczenia usług realizowane dla zaspokojenia bezpořrednich potrzeb jednostek pŹywajŹcych przeznaczonych do Źeglugi na peŹnym morzu i ich Źadunku – PrzeŹadunek Źwiadczony przez podwykonawcŹw na rachunek poŹrednika

W sprawie CŹ33/16

majŹcej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, zŹoŹony przez Korkein hallinto-oikeus (najwyŹszy sŹd administracyjny, Finlandia) postanowieniem z dnia 15 stycznia 2016 r., ktŹre wpŹynŹo do TrybunaŹu w dniu 20 stycznia 2016 r., w postŹpowaniu wszczŹtym przez

A Oy

przy udziale:

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkŹ,

TRYBUNAŹ (ósma izba),

w skŹadzie: J. MalenovskŹy (sprawozdawca), peŹniŹcy obowiŹzki prezesa ósmej izby, M. Safjan i D. ŹvŹby, sŹdziowie,

rzecznik generalny: Y. Bot,

sekretarz: I. IllŹssy, administrator,

uwzglŹdniajŹc pisemny etap postŹpowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 20 paŹdziernika 2016 r.,

rozwaŹywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu A Oy przez R. Nyrhinen oraz M. Pokkinen,
- w imieniu rzŹdu fiŹskiego przez H. Leppo, dziaŹajŹcŹ w charakterze peŹnomocnika,
- w imieniu rzŹdu greckiego przez E. Tsaousi oraz K. Nasopoulou, dziaŹajŹce w charakterze peŹnomocnikŹw,
- w imieniu rzŹdu niderlandzkiego przez M. Bulterman oraz M. de Ree, dziaŹajŹce w charakterze peŹnomocnikŹw,
- w imieniu rzŹdu polskiego przez A. Kramarczyk-SzaŹdziŹskŹ oraz B. MajczynŹ, dziaŹajŹcych w charakterze peŹnomocnikŹw,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez M. Owsiany-Hornung oraz P. Aalta, dziaŹajŹcych w

charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 7 grudnia 2016 r.,
wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 148 lit. d) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu wszczętego przez spółkę A Oy w przedmiocie zasadności indywidualnej interpretacji podatkowej wydanej przez Keskusverolautakunta (centralną komisję podatkową, Finlandia), zgodnie z którą to interpretacje usługi przedsiębiorcy na jednostkę prowadzącej lub z jednostki prowadzącej wykonywane przez podwykonawcę, który wystawia z ich tytułu faktury przedsiębiorstwu zlecającemu, a nie bezpośrednio armatorowi, nie mogą korzystać ze zwolnienia z podatku od wartości dodanej (zwanego dalej „VAT”) przewidzianego w art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112.

Ramy prawne

Prawo Unii

3 Dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. 1977, L 145, s. 1), zmieniona dyrektywą Rady 91/860/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. (Dz.U. 1991, L 376, s. 1) (zwana dalej „szóstą dyrektywą”) zawiera art. 15, który stanowi:

„Bez uszczerbku dla innych przepisów Wspólnoty państwa członkowskie zwalniają od [z] podatku, na warunkach, które określają w celu zapewnienia wstępnego i prostego zastosowania takich zwolnień i zapobieżenia wszelkim oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania i nadużyciom:

1. dostawy towarów wysyłanych lub transportowanych do miejsca przeznaczenia znajdującego się poza Wspólnotą;

[...]

5. dostawy, modyfikacje, naprawy, utrzymanie, czarter oraz najem statków morskich, określonych w ust. 4 lit. a) i b) oraz dostawy, najem, naprawy i utrzymanie sprzętu, łącznie z wyposażeniem służącym do połowu ryb lub w tym celu używanym;

[...]

8. usługi inne niż określone w ust. 5, które są przeznaczone dla zaspokojenia podstawowych potrzeb statków morskich określonych w tym ustępie lub ich załadunku;

[...]”.

4 Szósta dyrektywa została uchylona i zastąpiona dyrektywą 2006/112, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2007 r.

5 Artykuł 28 dyrektywy 2006/112 przewiduje:

„W przypadku gdy podatnik, działając we własnym imieniu, ale na rzecz osoby trzeciej, bierze udział w świadczeniu usług, przyjmuje się, że podatnik ten sam otrzyma i wywiadczy te usługi”.

6 Artykuł 131 dyrektywy 2006/112 stanowi:

„Zwolnienia przewidziane w rozdziałach 2–9 [tytułu IX] stosuje się bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych i na warunkach ustalanych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia prawidłowego i prostego stosowania tych zwolnień oraz zapobieżenia wszelkim możliwym przypadkom uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania i nadużyć”.

7 Rozdział 7, znajdujący się w tytule IX tej dyrektywy, jest zatytułowany „Zwolnienia związane z transportem międzynarodowym”. Zawiera on art. 148 wspomnianej dyrektywy, który stanowi:

„Państwa członkowskie zwalniają następujące transakcje:

a) dostawy towarów w celu zaopatrzenia w paliwo i zaopatrzenia ogólnego jednostek pływających przeznaczonych do żeglugi na pełnym morzu i przewożących odpłatnie pasażerów lub używanych do celów handlowych, przemysłowych lub do portów, jak również statków ratowniczych i udzielających pomocy na morzu oraz jednostek pływających przeznaczonych do rybołówstwa przybrzeżnego, z wyłączeniem, w przypadku tych ostatnich, dostaw prowiantu na pokład;

[...]

c) dostaw, przebudow, napraw, konserwacji, czarterowanie oraz wynajem jednostek pływających, o których mowa w lit. a), oraz dostaw, wynajem, napraw i konserwacji sprzętu, szczególnie ze sprzętem rybackim, budowego części tych jednostek lub służącego ich eksploatacji;

d) świadczenie usług innych niż usługi, o których mowa w lit. c), na bezpośrednie potrzeby jednostek pływających, o których mowa w lit. a), oraz ich załączników;

[...]”.

Prawo fińskie

8 Artykuł 71 ust. 3 Arvonlisäverolaki 1501/1993 (ustawy 1501/1993 o podatku od wartości dodanej) z dnia 30 grudnia 1993 r., w brzmieniu mającym zastosowanie do okoliczności faktycznych w postępowaniu głównym (zwanej dalej „AVL”) stanowi:

„Podatek nie jest pobierany od następujących transakcji sprzedaży:

[...]

3) sprzedaży usług na statku wodnym lub powietrznym uczestniczącym w międzynarodowym przewozie na rzecz osób przemieszczających się za granicę, a także sprzedaży usług dla zaspokojenia bezpośrednich potrzeb takiego statku lub jego załącznika”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

9 Spółka A jest spółką zależną spółki B Oy. Spółka A prowadzi działalność w dwóch portach, gdzie świadczy usługi załącznika i rozłącznika, skądowania, agencji morskiej i spedycji.

10 Do usług świadczonych przez spółkę A należy przeładunek jednostek pływających przeznaczonych do żeglugi na pełnym morzu i wykorzystywanych do prowadzenia działalności handlowej. W rzeczywistości przeładunek jest wykonywany przez podwykonawcę, wystawiającego za nie faktury spółce A, która z kolei wystawia za nie faktury swemu zleceniodawcy, którym w zależności od przypadku może być spółka B, posiadacz towarów, podmiot adujący, przedsiębiorstwo spedycyjne lub armator. Szczegółowe informacje dotyczące danej jednostki pływającej i ładunku są przekazywane podwykonawcy i widnieją zarówno na fakturze otrzymanej przez spółkę A, jak i na fakturze przez nią wystawionej.

11 Spółka A złożyła do centralnej komisji podatkowej wnioski o interpretację podatkową w celu ustalenia, czy zgodnie z art. 71 ust. 3 AVL czynności przeładunku realizowane w ramach podwykonawstwa na rachunek jej klientów mogą zostać zwolnione z VAT.

12 Decyzją z dnia 1 października 2014 r. centralna komisja podatkowa wskazała spółce A, że usługi przeładunku nie mogą zostać uznane za zwolnione z VAT w rozumieniu art. 71 ust. 3 AVL, transponując art. 148 lit. a), c) i d) dyrektywy 2006/112, ponieważ świadczenie usług na potrzeby międzynarodowych morskich jednostek pływających lub ich ładunku może być zwolnione z VAT tylko wtedy, gdy usługi te świadczone są na ostatnim etapie obrotu rozpatrywanych usług. Tymczasem w opisanym we wniosku przypadku usługi przeładunku są świadczone na etapie wcześniejszym.

13 Spółka A zaskarżyła tę decyzję przed Korkein hallinto-oikeus (najwyższym sądem administracyjnym, Finlandia), podnosząc, że decyzja ta narusza art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112, który to przepis należy interpretować w ten sposób, że świadczenia usług związane z uwagi na ich charakter z bezpośrednimi potrzebami jednostki pływającej i jej ładunku, takie jak usługi przeładunku, powinny zostać zwolnione z VAT, niezależnie od osoby sprzedającej lub nabywającej te usługi.

14 W odpowiedzi na skargę fiński organ podatkowy powołał się w szczególności na wyrok Trybunału z dnia 14 września 2006 r., Elmeka (od C-181/04 do C-183/04, EU:C:2006:563) w celu poparcia twierdzenia, iż przewidziane przez wspomniany przepis zwolnienie z VAT ma zastosowanie jedynie do ostatniego etapu obrotu rozpatrywanych usług.

15 Sąd odsyłający uważa niemniej, że wskazany wyrok nie umożliwia udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy w sytuacji gdy z samego charakteru rozpatrywanej usługi wynika, że jest ona związana z bezpośrednimi potrzebami jednostki pływającej przeznaczonej do żeglugi na pełnym morzu i jej ładunku, w celu zastosowania zwolnienia z VAT nadal jest konieczne, aby świadczenie tej usługi zostało bezpośrednio zafakturowane na armatora.

16 W tych okolicznościach Korkein hallinto-oikeus (najwyższy sąd administracyjny) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy wykładni art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112 należy dokonywać w taki sposób, że usługi załadunku lub rozładunku jednostki pływającej stanowią usługi, które w rozumieniu art. 148 lit. a) tej dyrektywy przeznaczone są na bezpośrednie potrzeby ładunku jednostek pływających?

2) Czy wykładni art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112, z uwzględnieniem pkt 24 wyroku [z dnia 14 września 2006 r., Elmeka, od C-181/04 do C-183/04, EU:C:2006:563], zgodnie z którym zakres zastosowania zwolnienia przewidzianego w tym przepisie nie może zostać rozszerzony na usługi świadczone na wcześniejszym etapie obrotu, należy dokonywać w taki sposób, że ma ono także zastosowanie do rozpatrywanej tu usługi, w przypadku której usługa wykonana na pierwszym

etapie obrotu przez podwykonawc? spó?ki A [...] obejmuje us?ug? odnosz?c? si? fizycznie bezpo?rednio do ?adunku, z tytu?u której to us?ugi spó?ka A [...] wystawia dalej faktur? na przedsi?biorstwo spedycyjne lub transportowe [...]?

3) Czy wyk?adni art. 148 lit. d) dyrektywy VAT 2006/112, z uwzgl?dnieniem pkt 24 wymienionego wy?ej wyroku [...], zgodnie z którym przewidziane w tym przepisie zwolnienie odnosi si? tylko do us?ug ?wiadczonych bezpo?rednio na rzecz armatora, nale?y dokonywa? w taki sposób, ?e przewidziane tam zwolnienie nie mo?e znale?? zastosowania, je?eli us?uga ?wiadczona jest na rzecz posiadacza ?adunku, takiego jak eksporter lub importer towaru?”.

W przedmiocie pyta? prejudycjalnych

W przedmiocie pytania pierwszego

17 Poprzez pytanie pierwsze s?d odsy?aj?cy zmierza w istocie do ustalenia, czy art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112 nale?y interpretowa? w ten sposób, ?e us?ugi prze?adunku na pok?ad lub z pok?adu jednostki p?ywaj?cej stanowi? us?ugi wykonywane na bezpo?rednie potrzeby ?adunku jednostek p?ywaj?cych, o których mowa w art. 148 lit. a) owej dyrektywy.

18 Tytu?em wst?pu nale?y przypomnie?, ?e zgodnie z art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112 zwolnieniu z VAT podlega ?wiadczenie us?ug innych ni? us?ugi, o których mowa w lit. c) tego artyku?u, na bezpo?rednie potrzeby jednostek p?ywaj?cych, o których mowa w lit. a) rzeczono?ego artyku?u, oraz ich ?adunków.

19 Z brzmienia wspomnianego art. 148 lit. d) wynika zatem, ?e w celu zakwalifikowania do jednej z tych „innych us?ug” przepis ów wymaga, po pierwsze, aby rozpatrywane us?ugi by?y wykonywane na bezpo?rednie potrzeby jednostki p?ywaj?cej lub jej ?adunku, oraz po drugie, aby ta jednostka p?ywaj?ca by?a jedn? z tych wymienionych w art. 148 lit. a) owej dyrektywy.

20 W odniesieniu do drugiej z tych dwóch przes?anek s?d odsy?aj?cy wydaje si? uwa?a?, ?e w sprawie w post?powaniu g?ównym przes?anka ta jest spe?niona, czego zbadanie nale?y do tego s?du.

21 W odniesieniu do pierwszej przes?anki nale?y zauwa?y?, i? art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112 nie okre?la, w jaki sposób nale?y rozumie? wyra?enie „bezpo?rednich potrzeb jednostki p?ywaj?cej i jej ?adunku”. W tej sytuacji wyk?adni owego wyra?enia nale?y dokona? z uwzgl?dnieniem kontekstu, w jaki wpisuje si? ten art. 148 lit. d).

22 W tym wzgl?dzie nale?y wskaza?, ?e art. 148 lit. c) dyrektywy 2006/112, do którego wyra?nie odsy?a art. 148 lit. d) owej dyrektywy, ma na celu – podobnie jak ten ostatni przepis – zwolnienie z podatku us?ug zwi?zanych z mi?dzynarodowym przewozem morskim, a w celu okre?lenia tych us?ug odnosi si? on do tych samych jednostek p?ywaj?cych, czyli tych, o których mowa w lit. a) tego artyku?u. Te dwa przepisy s? zatem podobne i wzajemnie si? uzupe?niaj?, dlatego te? wyk?adni wyra?enia „bezpo?rednich potrzeb jednostki p?ywaj?cej i jej ?adunku” nale?y dokona? przy uwzgl?dnieniu systematyki art. 148. lit. c) wskazanej dyrektywy.

23 Nale?y zauwa?y?, ?e art. 148 lit. c) dyrektywy 2006/112 zwalnia z podatku w szczeg?lno?ci wynajem, napraw? i konserwacj?, je?eli us?ugi te dotycz? sprz?tu s?u??cego do korzystania z jednostki p?ywaj?cej, która jest obj?ta zakresem lit. a) tego przepisu. Artyku? 148 lit. c) ustanawia zatem w istocie wymóg istnienia zwi?zku mi?dzy ?wiadczonymi us?ugami a korzystaniem z danej jednostki p?ywaj?cej (zob. podobnie wyrok z dnia 4 lipca 1985 r., Berkholz, 168/84, EU:C:1985:299, pkt 21).

24 Usługi przeładunku spełniają ten wymóg. Przewóz ładunku stanowi bowiem typowy sposób wykorzystania jednostek pływających przeznaczonych do żeglugi na pełnym morzu. Otóż aby ładunek mógł zostać przewieziony, a jednostka pływająca mogła być w ten sposób eksploatowana, konieczne jest załadowanie wskazanego ładunku na pokład tej jednostki pływającej w porcie, z którego jednostka ta wypływa, a następnie rozładowanie owego ładunku w porcie docelowym.

25 Dlatego te takie usługi należy uznać za odpowiadające bezpośrednim potrzebom ładunku danej jednostki pływającej, o której mowa w art. 148 lit. a) dyrektywy 2006/112, a w zakresie, w jakim są one nierozdzielnie związane z korzystaniem z przewoźcej ten ładunek jednostki pływającej – za odpowiadające także bezpośrednim potrzebom tej jednostki.

26 W tych okolicznościach na pytanie pierwsze należy odpowiedzieć, że art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że usługi przeładunku na pokład lub z pokładu jednostki pływającej stanowią usługi wykonywane na bezpośrednie potrzeby ładunku jednostek pływających, o których mowa w art. 148 lit. a) owej dyrektywy.

W przedmiocie pytania drugiego i trzeciego

27 Poprzez pytania drugie i trzecie, które należy zbadać przede wszystkim, sąd odsyłający zmierza w istocie do ustalenia, czy art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że zwolnione są jedynie świadczenia usług dotyczące wykonywania przeładunku, odpowiednio, na pokład i z pokładu jednostki pływającej objętej zakresem art. 148 lit. a) owej dyrektywy, do których dochodzi na ostatnim etapie obrotu takiej usługi, czy te zwolnione są także świadczenia usług na wcześniejszym etapie, takie jak świadczenia usług realizowane przez podwykonawcę na rzecz podmiotu gospodarczego, który to podmiot następnie z tego tytułu wystawia fakturę przedsiębiorstwu spedycyjnemu lub przedsiębiorstwu transportowemu. Sąd odsyłający pyta również, czy wskazany art. 148 lit. d) należy interpretować w ten sposób, że zwolnione są także usługi przeładunku świadczone na rzecz posiadacza przeładowywanego ładunku, takiego jak eksporter lub importer tego ładunku.

28 W pierwszej kolejności należy zauważyć, że art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112 nie odnosi się w stosunku do przewidzianych przez niego usług do konkretnego etapu realizacji ich obrotu ani nie wskazuje podmiotu, na którego usługi te należy zafakturować. W konsekwencji samo brzmienie owego przepisu nie pozwala na stwierdzenie, że z możliwością skorzystania przewidzianego w nim zwolnienia wyłączone są usługi, które nie są świadczone na ostatnim etapie obrotu, lub te, które zostały zafakturowane na poprzednika.

29 W tej sytuacji należy zbadać, czy takie wyłączenie może wynikać z kontekstu, w jaki wpisuje się art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112.

30 W tym względzie zgodnie z art. 131 dyrektywy 2006/11, który przejmuje w analogicznym brzmieniu przepis art. 15 zdanie pierwsze szóstej dyrektywy, przewidziane w art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112 zwolnienie powinno być możliwe do wdrożenia przez państwa członkowskie w sposób, który pozwala na jego prawidłowe i proste zastosowanie, a także zapobieganie wszelkim możliwym przypadkom uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania i nadużyć.

31 W takim kontekście Trybunał stwierdził w pkt 24 wyroku z dnia 14 września 2006 r., Elmeka (od C-181/04 do C-183/04, EU:C:2006:563), do którego odnosi się sąd odsyłający, iż zwolnienie przewidziane w art. 15 pkt 8 szóstej dyrektywy, którego treść została identycznie powtórzona w art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112, stosuje się wyłącznie do transakcji, które miały

miejsce na ostatnim etapie obrotu rozpatrywanej us?ugi.

32 Naley jednak przypomnie?, ?e w tych bardzo szczególnych sprawach po??czonych, w których zapad? wyrok z dnia 14 wrze?nia 2006 r., Elmeka (od C?181/04 do C?183/04, EU:C:2006:563), rozpatrywane by?y us?ugi przewozu paliwa ?wiadczone na rachunek zleceiodawcy, który nast?pnie sprzedawa? to paliwo armatorom. Tak wi?c fizycznie musia?o zosta? zrealizowane szereg transakcji zanim stwierdzono skorzystanie z tych us?ug ?wiadczonych na potrzeby wskazane w art. 15 pkt 8 szóstej dyrektywy, poniewa? skorzystanie to sta?o si? pewne dopiero z chwil? dostarczenia paliwa podmiotom eksploatuj?cym jednostki p?ywaj?ce, które b?d? z niego korzysta?. W konsekwencji Trybuna? uzna? w owym wyroku, ?e rozszerzenie przewidzianego zakresu zwolnienia na wcze?niejsze etapy obrotu tej us?ugi wymaga?oby ustanowienia mechanizmów kontroli i nadzoru w celu upewnienia si? co do ostatecznego przeznaczenia rzeczonych paliw. Mechanizmy tego rodzaju oznacza?yby za? ograniczenia trudne do pogodzenia z prawid?owym i prostym stosowaniem zwolnie?.

33 Orzecznictwo takie, dostosowane do specyfiki spraw, w których wydano wspomniany wyrok, a które dotyczy?y ?wiadczenia us?ug mog?cych zosta? wykorzystanymi w celu innym ni? ten, któremu mia?y s?u?y?, nie mo?e zosta? zastosowane do sytuacji, w których cel ?wiadczenia us?ug, z uwagi na charakter tych us?ug, mo?e zosta? uznany za pewny w momencie jego uzgodnienia. W takich okoliczno?ciach bowiem prawid?owe i proste stosowanie zwolnienia przewidzianego w art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112 jest zapewnione bez konieczno?ci ustanawiania mechanizmów kontroli i nadzoru.

34 Tak jest w przypadku us?ug prze?adunku, takich jak us?ugi rozpatrywane w post?powaniu g?ównym. Z odpowiedzi na pytanie pierwsze wynika bowiem, ?e badanie kwestii, czy us?ugi te spe?niaj? przes?anki zastosowania zwolnienia przewidzianego w art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112, zale?y wy??cznie od rodzaju jednostki p?ywaj?cej, na pok?ad lub z pok?adu której prze?adunek ma by? dokonywany. Skorzystanie z tych us?ug mo?e zatem zosta? uznane za pewne, gdy tylko zostan? uzgodnione warunki ich realizacji.

35 Ze wzgl?du na to, ?e ?aden inny szczególny element nie uzasadnia ograniczenia stosowania przewidzianego w art. 148 lit. d) wspomnianej dyrektywy zwolnienia do ostatecznego etapu ?a?cucha obrotu rozpatrywanych us?ug, nale?y stwierdzi?, ?e w odniesieniu do us?ug prze?adunku takich jak us?ugi rozpatrywane w post?powaniu g?ównym zwolnienie to ma zastosowanie nie tylko do us?ug ?wiadczonych na ostatnim etapie obrotu tych us?ug, ale tak?e do us?ug wykonywanych na etapach wcze?niejszych.

36 Wniosek taki znajduje ponadto potwierdzenie w celu, do którego osi?gni?cia d??y art. 148 dyrektywy 2006/112.

37 Jak wynika z nazwy rozdzia?u 7, znajdu?cego si? w tytule IX tej dyrektywy, cel realizowany przez ten rozdzia? polega bowiem na wspieraniu mi?dzynarodowego przewozu towarów i osób. Tymczasem interpretowanie przewidzianego w art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112 zwolnienia jako maj?cego zastosowanie jedynie do ostatniego etapu ?a?cucha obrotu us?ugami prze?adunku by?oby sprzeczne z takim celem, poniewa? – z uwagi na to, ?e ka?dy po?rednik w tym ?a?cuchu d??y do przeniesienia na swoich klientów kosztów finansowania wp?aty do skarbu pa?stwa stanowi?cej zap?at? z tytu?u VAT – wyk?adnia ta prowadzi?aby do wzrostu cen stosowanych w mi?dzynarodowym przewozie, przy czym taki wzrost cen nie jest uzasadniony konieczno?ci? zagwarantowania prawid?owego i prostego stosowania tego zwolnienia.

38 W drugiej kolejno?ci, w odniesieniu do us?ug prze?adunku ?wiadczonych na rzecz danego podmiotu gospodarczego, ale refakturowanych na rzecz innego podmiotu, takiego jak przedsi?biorstwo spedycyjne czy transportowe, bezsporne jest, i? po pierwsze, domniemywa si?,

Jeżeli podmiot gospodarczy działa we własnym imieniu, a po drugie, w przypadku gdy dana osoba zgadza się uregulować na rzecz osoby trzeciej fakturę za świadczenie usług, może być ona uznana za biorcę udziału w realizacji tego świadczenia.

39 Tymczasem na mocy art. 28 dyrektywy 2006/112 w przypadku gdy podatnik, działając we własnym imieniu, ale na rzecz osoby trzeciej, bierze udział w świadczeniu usług, przyjmuje się, że podatnik ten sam otrzyma i wywiadczy te usługi.

40 Z powyższego wynika, iż w przypadku gdy usługi przedadunku świadczone na rzecz danego podmiotu gospodarczego są refakturowane na przedsiębiorstwo spedycyjne lub transportowe, należy stwierdzić – chyba że zostanie wykazane, iż przedsiębiorstwo to nie działa we własnym imieniu – że doszło do nowego świadczenia usług, które powoduje zmianę pozycji wcześniej zrealizowanego świadczenia w obrocie tymi usługami.

41 Niemniej jednak okoliczności ta sama w sobie nie może podważać stosowania do usług przedadunku zwolnienia przewidzianego w art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112. Skoro bowiem, jak wynika z pkt 35 niniejszego wyroku, przewidziane w tym przepisie zwolnienie ma zastosowanie do takich usług niezależnie od etapu obrotu, na jakim doszło do rozpatrywanego świadczenia, wstawienie dodatkowego świadczenia do tego obrotu nie ma zatem wpływu na stosowanie wskazanego zwolnienia.

42 W trzeciej kolejności, w odniesieniu do zastosowania zwolnienia przewidzianego w art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112 do usługi przedadunku świadczonych na rzecz posiadaczy danych ładunków, ze względu na to, że jak zostało już przypomniane, zwolnienie to może mieć zastosowanie do usług przedadunku niezależnie od etapu obrotu, na jakim dochodzi do danego świadczenia, świadczenia takie mogą zostać zwolnione z podatku, pod warunkiem że są częścią tego obrotu.

43 W tym względzie, jak podkreśla sąd odsyłający, Trybunał orzekł za w pkt 24 wyroku z dnia 14 września 2006 r., Elmeka (od C-718/04 do C-719/04, EU:C:2006:563), że obrót usługami rozpatrywanej w sprawach, w których zostało wydany ów wyrok, kończy się, gdy wskazana usługa zostanie wykonana na rzecz armatora danej jednostki przewoźnej.

44 Rozstrzygnięcie to powinno być tak postrzegane przez pryzmat jego kontekstu. Otóż przedmiotem tych spraw były świadczenia usług przewozu paliwa przeznaczonego do zaopatrzenia statków. Jako że świadczenia takie miały na celu zaspokojenie potrzeb danych jednostek przewoźnych i nie były bezpośrednio powiązane z przewożenymi ładunkami, ich koszty nie mogły zatem jako takie zostać przeniesione na posiadaczy tych ładunków.

45 Natomiast w przypadku świadczeń usług przedadunku, ze względu na to, że świadczenia te są bezpośrednio powiązane z przewożenymi ładunkami i ich koszty mogą jako takie zostać przeniesione na posiadaczy tych ładunków, należy uznać, że świadczenie tych usług na rzecz owych posiadaczy zawsze stanowi część obrotu owych usług. Wynika z tego, że świadczenia takie mogą zostać zwolnione na podstawie art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112.

46 W tych okolicznościach na pytania drugie i trzecie należy odpowiedzieć, że art. 148 lit. d) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że po pierwsze, zwolnione są nie tylko świadczenia usług dotyczące wykonywania przedadunku, odpowiednio, na pokład i z pokładu jednostki przewoźnej objętej zakresem art. 148 lit. a) owej dyrektywy, do których dochodzi na ostatnim etapie obrotu takiej usługi, ale także świadczenia usług na wcześniejszym etapie, takie jak świadczenia usług realizowane przez podwykonawcę na rzecz podmiotu gospodarczego, który to podmiot następnie z tego tytułu wystawia fakturę przedsiębiorstwu spedycyjnemu lub przedsiębiorstwu transportowemu, oraz po drugie, zwolnione mogą być także świadczenia usług

przeładunku na rzecz posiadacza przeładowywanego ładunku, takiego jak eksporter lub importer tego ładunku.

W przedmiocie kosztów

47 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (ósma izba) orzeka, co następuje:

1) **Artykuł 148 lit. d) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że usługi przeładunku na pokład lub z pokładu jednostki pływającej stanowi usługi wykonywane na bezpośrednie potrzeby ładunku jednostek pływających, o których mowa w art. 148 lit. a) owej dyrektywy.**

2) **Artykuł 148 lit. d) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że po pierwsze, zwolnione są nie tylko świadczenia usług dotyczące wykonywania przeładunku, odpowiednio, na pokład i z pokładu jednostki pływającej objętej zakresem art. 148 lit. a) owej dyrektywy, do których dochodzi na ostatnim etapie obrotu takiej usługi, ale także świadczenia usług na wcześniejszym etapie, takie jak świadczenia usług realizowane przez podwykonawcę na rzecz podmiotu gospodarczego, który to podmiot następnie z tego tytułu wystawia fakturę przedsiębiorstwu spedycyjnemu lub przedsiębiorstwu transportowemu, oraz po drugie, zwolnione mogą być także świadczenia usług przeładunku na rzecz posiadacza przeładowywanego ładunku, takiego jak eksporter lub importer tego ładunku.**

Podpisy

* Język postępowania: fiński.